

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 Stockholm

Överklagande av en hovrättsdom – utvisning på grund av brott

Klagande

Riksåklagaren
Box 5553
114 85 Stockholm

Motpart

NA
Medborgare i Irak
Frihetsberövande: Häktad

Ombud och offentlig försvarare:
Advokaten TD

Saken

Grov kvinnofridskränkning m.m.; nu fråga om utvisning på grund av brott

Överklagade avgörandet

Göta hovrätts dom den 5 oktober 2016 i mål nr B 2116-16

Yrkande

Jag yrkar att Högsta domstolen, med ändring av hovrättens dom, utvisar NA ur riket enligt 8 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) och bestämmer den tid som NA ska förbjudas att återvända till Sverige till fem år.

Frågan i målet

Den fråga som enligt min uppfattning är av intresse ur prejudikatsynpunkt är om det finns synnerliga skäl för utvisning av en utlänning som varit bosatt här under mer än fem år och som dömts till fängelse i ett år och två månader för grov kvinnofridskränkning och misshandel av en underårig dotter, där anknytningen till det svenska samhället främst är barnen som bor i Sverige men som enligt beslut av Migrationsdomstolen ska utvisas.

Bakgrund

De aktuella brotten

NA är dömd till fängelse i ett år och två månader för grov kvinnofridskränkning mot sin hustru och för två fall av misshandel av sin dotter, född 2006.

Den grova kvinnofridskränkningen avser perioden den 21 juli 2014 – den 30 maj 2016 i bostaden och avser följande gärningar riktade mot AK, som NA är gift med.

- NA har någon gång kort tid innan den 7 maj 2015 misshandlat målsäganden genom att utdela flera slag mot hennes ansikte, vilket medfört smärta och rodnad.
- NA har någon gång under perioden 1 oktober 2015 till den 1 mars 2016 misshandlat målsäganden genom att utdela två slag mot hennes ansikte, vilket medför smärta, rodnad och svullnad.
- NA har omkring den 26-27 maj 2016 misshandlat målsäganden genom att utdela flera slag med ett bälte på hennes kropp, vilket medfört smärta och blåmärken.
- NA har den 30 maj 2016 misshandlat målsäganden genom att sparka henne på skinkan samt utdela flera slag mot huvudet. Misshandeln har medfört smärta, blåmärken, bulor och rodnader. Han har även hotat henne genom att uttala att han ska förvandla hennes ansikte så att hon inte kan gå ut igen eller ord med liknande innebörd. Hotet har varit ägnat att hos målsäganden framkalla allvarlig fruktan för egen säkerhet till person.
- NA har vidare hotat målsäganden under tiden den 21 juli 2014 till den 30 maj 2016 genom att vid flera tillfällen uttala att han ska döda henne eller slakta henne eller ord med liknande innebörd. Hoten har varit

ägnade att hos målsäganden framkalla allvarlig fruktan för egen säkerhet till person.

Misshandeln mot dottern (född 2006) ägde rum under perioden den 10 februari 2014 – den 30 maj 2016 i bostaden.

- NA har den 30 maj 2016 misshandlat dottern genom att utdela flera slag mot ansiktet och huvudet, vilket medfört smärta.
- NA har misshandlat dottern genom att utdela flera slag med ett bälte mot hennes kropp, vilket medfört smärta och blåmärken.

NA var också åtalad för misshandel mot tre av sina andra barn, födda 2004, 2009 och 2013. De åtalen ogillades dock av tingsrätten. Åklagaren överklagade inte till hovrätten.

Tingsrättens dom såvitt gäller frågan om utvisning

Tingsrätten beslutade att utvisa NA ur riket enligt 8 a kap. 1 § utlänningslagen och förbjöd honom att återvända hit före den 1 augusti 2021 (fem år).

Tingsrätten anförde följande om utvisning.

NA ansökte om asyl i Sverige för första gången i december 2008. Ansökan avslogs i maj 2009 och efter domstolsprövning vann utvisningsbeslutet laga kraft i juni 2010. Verkställighet skedde ej och han ansökte på nytt om asyl i juni 2014. Han meddelades åter avslag i oktober 2014 och det nya utvisningsbeslutet vann laga kraft den 19 mars 2015. Eftersom NA har funnits sakna ett skyddsbehov gentemot Irak bedömer Migrationsverket att det inte föreligger hinder mot verkställighet av en utvisning.

Eftersom NA har barn i Sverige, dvs. de fyra barn som omfattas av åtalet i detta mål, har tingsrätten inhämtat yttrande från socialnämnden angående barnens påverkan avseende en eventuell utvisning av deras far. Enligt yttrandet från Tingsryds kommun är det utifrån barnens bästa inte lämpligt för dem att ha kontakt med sin far och deras rätt till en trygg och stabil tillvaro kan inte säkerställas om de inte har ett skyddat boende. Bedömningen är att barnen behöver skyddas från sin far och att de inte skulle påverkas negativt om deras far utvisas.

Den brottslighet NA har gjort sig skyldig till är av allvarligt slag och det rör sig om upprepad brottslighet vilket medför att det också finns risk för att han gör sig skyldig till fortsatt brottslighet. De allmänna förutsättningarna för utvisning föreligger därmed.

I fråga om utvisning ska även beaktas NAs anknytning till Sverige. I denna del kan konstateras att han vid två tillfällen fått lagakraftvunna utvisningsbeslut mot sig. Även om hans familj för närvarande befinner sig i Sverige anser tingsrätten – mot bakgrund av hans svaga anknytning hit och att brottsligheten riktat sig

mot hans fru och barn – att det inte påverkar bedömningen i utvisningsfrågan. Det har inte heller framkommit något annat hinder mot verkställighet av utvisningen. Mot denna bakgrund föreligger synnerliga skäl för utvisning trots att han befunnit sig här i drygt sju år.

Hovrättens dom såvitt gäller frågan om utvisning

Sedan NA överklagat tingsrättens dom och yrkat bl.a. att hovrätten ska ogilla utvisningsyrkandet upphävde hovrätten beslutet om utvisning.

I denna del anförde hovrätten bl.a. följande.

Vid bedömningen av om det finns synnerliga skäl för utvisning ska beaktas å ena sidan arten och omfattningen av den brottslighet som ligger utlänningen till last och å andra sidan utlänningens levnads- och familjeförhållanden samt längden av den tid hen vistats i Sverige liksom den anknytning hen har till Sverige överhuvudtaget. Den omständigheten att utlänningen har familj här torde nästan regelmässigt innebära en betydelsefull anknytning till landet, särskilt om de anhöriga är svenska medborgare eller har bott i Sverige en avsevärd tid. Även arbetsförhållanden, bostadsförhållanden och social anpassning är faktorer som bör inverka på prövningen. Att utlänningen lärt sig det svenska språket är ytterligare en faktor som talar för att hen etablerat sig i landet. (Se prop. 1993/94:159 s. 15f.).

Hovrätten konstaterar att NA trots att han har bott i Sverige sedan 2008 inte fått förankring på den svenska arbetsmarknaden eller lärt sig det svenska språket. Hans anknytning till det svenska samhället består i allt väsentligt av hans i Sverige bosatta hustru och fyra barn. Samtliga medlemmar av familjen, inklusive NA själv, har meddelats utvisningsbeslut till Irak. Utom såvitt avser AN har besluten dessutom vunnit laga kraft. NAs anknytning till Sverige ska emellertid bedömas med utgångspunkt i de förhållanden som råder för närvarande, således med beaktande av att hans hustru och barn sedan en längre tid tillbaka är bosatta i Sverige samt att han fram tills alldeles nyligen bott tillsammans med barnen och varit delaktig i deras fostran. Det innebär att NA har en stark anknytning till Sverige genom sin familj. Enligt hovrätten kan denna anknytning inte fränkännas betydelse för frågan om utvisning av det skälet att NA begått brott mot AK och MA. I det sammanhanget bör särskilt beaktas att NA inte dömts för något brott mot de övriga tre barnen.

Med hänsyn till hans anknytning till Sverige anser hovrätten att NAs brottslighet inte är så pass allvarlig att det finns synnerliga skäl för utvisning. Tingsrättens dom ska ändras i enlighet med detta.

Grunderna för mitt överklagande

Den rättsliga regleringen

8 a kap. 1 § utlänningslagen

En utlänning som inte är EES-medborgare eller familjemedlem till en EES-medborgare får, enligt 8 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716), utvisas ur Sverige om han eller hon döms för ett brott som kan leda till fängelse. En sådan utlänning får utvisas också om en domstol undanröjer en villkorlig dom eller skyddstillsyn som utlänningen har dömts till och dömer till en annan påföljd. Utvisning får dock ske endast om utlänningen döms till svårare påföljd än böter och om

- 1) gärningen är av sådant slag och övriga omständigheter är sådana att det kan antas att han eller hon kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet här i landet eller
- 2) brottet med hänsyn till den skada, fara eller kränkning som det har inneburit för enskilda eller allmänna intressen är så allvarligt att han eller hon inte bör få stanna kvar.

När det gäller risken för återfall i brott (punkten 1) framgår av förarbetena till lagstiftningen att det i normalfallet bör krävas att en person tidigare är lagförd för brott för att risk för återfall ska anses föreligga. Undantagsvis nämns exempelvis yrkesmässig verksamhet som indikation på återfallsrisk i de fall tidigare lagförelse saknas. Däremot krävs det inte att den senare brottsligheten är av samma slag som den tidigare. Det är tillräckligt att omständigheterna tyder på en brottsbenägenhet i allmänhet. (Prop. 1993/94:159 s. 12 och 33; jfr NJA 1990 s. 293 och NJA 1997 s. 266.)

Oberoende av återfallsrisk får utvisning ske om brottet är så allvarligt att utlänningen inte bör få stanna i Sverige (punkten 2). I förarbetena anförs att utvisning i dessa fall bör kunna äga rum vid allvarliga vålds- och sexualbrott, narkotikabrott och annan allvarligare brottslighet. I fråga om brottets allvar anges att som en allmän riktlinje gäller att brottet bör ha ett straffvärde på minst ett år för att utvisning ska kunna ske oberoende av återfallsrisk. En omständighet som ska tillmätas extra stor betydelse är, enligt motiven, om brottet har innefattat svårare integritetskränkningar mot skyddslösa personer, t.ex. barn. I propositionen berörs också sådana brott med ett utpräglat skyddsintresse som mened och övergrepp i rättssak, vilka brott samtidigt har ett något lägre straffvärde. Eftersom kravet på ett års straffvärde inte är absolut utan en allmän riktlinje bör, enligt motiven, det förhållandet att ett utpräglat skyddsintresse har trätts för när, kunna vägas in vid bedömningen av frågan om utvisning (A. prop. s. 13 f. och s. 33, jfr bl.a. NJA 1996 s. 365 och NJA 2001 s. 464.)

8 a kap. 2 § utlänningslagen

När en domstol överväger om en utlänning bör utvisas enligt 8 a kap. 1 § utlänningslagen ska den, enligt 2 § första stycket samma kapitel, ta hänsyn till utlänningsans anknnytning till det svenska samhället. Domstolen ska särskilt beakta

- 1) utlänningsans levnadsomständigheter,
- 2) om utlänningsans har barn i Sverige och, om så är fallet, barnets behov av kontakt med honom eller henne, hur kontakten har varit och hur den skulle påverkas av att utlänningsans utvisas,
- 3) utlänningsans familjeförhållanden i övrigt, och
- 4) hur länge utlänningsans har vistats i Sverige.

Vid bedömningen av utlänningsans anknnytning till Sverige är, förutom familjeförhållanden och vistelsetid, att beakta bl.a. arbetsförhållanden, bostadsförhållanden och social anpassning. Att utlänningsans har lärt sig svenska är ytterligare en faktor som talar för att han eller hon har etablerat sig i landet. (Prop. 1993/94:159 s. 16.)

För att principen om barnets bästa skulle få ökat genomslag vid frågor om utvisning pga. brott gjordes den 1 juli 2004 i andra punkten ett förtydligande tillägg som tar sikte på behovet av kontakt mellan utlänningsans och deras barn i Sverige. Som bakgrund angavs bl.a. art. 3, om att barnets bästa ska komma i främsta rummet vid alla beslut som rör barn, i barnkonventionen och art. 8, om rätten till skydd för privat- och familjeliv, i Europakonventionen samt Europadomstolens praxis där ställning tagits i frågan om utvisning kan innefatta en kränkning av rätten till respekt för familjelivet om utvisningsbeslutet innebär att utlänningsans skiljs från sin familj. Principen i art. 3 i barnkonventionen ska gälla när utlänningslagen tillämpas i fall som rör barn. Detta innebär emellertid inte att barnets bästa alltid kan vara utslagsgivande när andra intressen kolliderar med barnets intressen, men barnets bästa ska alltid beaktas, utredas och redovisas (prop. 2003/04:113 s. 8 f.).

En viktig faktor vid bedömningen av behovet av kontakt och följderna vid utvisning är hur kontakten mellan barnet och utlänningsans har fungerat i tiden före domstolsavgörandet (a. prop. s. 15).

I förarbetena framhölls vidare att begreppet kontakt täcker in alla former av relationer mellan en förälder och ett barn. Häri ingår den kontakt som en vårdnadshavare normalt har med sitt barn eller den kontakt som en icke-vårdnadshavande förälder kan ha med barnet när barnet umgås eller bor hos den föräldern. Även annan kontakt mellan ett barn och en särlevande förälder avses, t.ex. genom brev eller telefonsamtal (a. prop. s. 19).

Barnperspektivet är således viktigt vid frågan om utvisning och som underlag i denna fråga kan upplysningar inhämtas från socialnämnden om barnets behov av kontakt med utlänningen, hur kontakten har varit och hur den skulle påverkas av att utlänningen utvisas (6 § andra stycket lagen [1991:2041] om särskild personutredning i brottmål, m.m.).

I NJA 2006 s. 388 utvisades en utlänning som återfallit i brott, trots att han hade en i Sverige bosatt snart trettonårig dotter.

NJA 2007 s. 425 utvisades en utlänning som gjort sig skyldig till våldtäkt ur Sverige, trots att han hade fem underåriga barn i landet.

8 a kap. 3 § utlänningslagen

I 8 a kap. 3 § första stycket utlänningslagen stadgas att en utlänning som vistats i Sverige med permanent uppehållstillstånd sedan minst fyra år när åtal väcktes eller som då varit bosatt i Sverige sedan minst fem år endast får utvisas enligt 1 § när det finns synnerliga skäl.

Bestämmelsen ger ett tämligen starkt skydd mot utvisning av en utlänning som vistats i landet en längre tid. Skälen härför är humanitära; vid något skede finns, enligt förarbetena, en punkt där utlänningen ska ha rätt att känna trygghet i Sverige oavsett vilka omständigheter som aktualiserar frågan om ett avlägsnande (prop. 1993/94:159 s.16).

I förarbetena anges att ju större anknytning till landet som finns, desto allvarigare brottslighet måste vara för handen för att utvisning ska kunna ske. Dessutom måste det självfallet finnas en rimlig proportion mellan brottet och de rättsverkningar som brottet medför (a. prop. s. 16).

Att utlänningen vistats olovligt i Sverige medför inte att han eller hon ska anses ha varit bosatt här (NJA 2007 s. 425).

I NJA 2005 s. 283 var fråga om utvisning av en utlänning som återfallit i grov narkotikabrottslighet och som bott i Sverige sedan 1983 och som hade en femtonårig dotter här.

I NJA 2009 s. 300 var fråga om förutsättningarna för att en utlänning som varit bosatt här under mer än 25 år ska få utvisas pga. brott med ett straffvärde av omkring sex år och sex månader. Högsta domstolen uttalade att när en utlänning varit bosatt i Sverige under så avsevärd tid som mer än 25 år måste utgångspunkten vara att han eller hon även när återfallsrisk föreligger ska ha rätt att ha tryggheten att få stanna här, om inte alldeles speciella omständigheter talar för att utlänningen ska utvisas ur landet samt att så kan vara fallet när utlänningen gjort sig skyldig till brottslighet med ett synnerligen högt straffvärde eller om han eller hon trots den långa bosättningen kan sägas

alltjämt ha en svag anknytning till landet. I målet ansågs inte föreligga synnerliga skäl för utvisning.

I RH 2000:18 ansågs synnerliga skäl för utvisning föreligga vid dom för mordbrand som riktat sig bl.a. mot de två söner som utgjorde den tilltalades huvudsakliga anknytning till Sverige.

Min bedömning

NA har dömts för grov kvinnofridskränkning och misshandel i två fall av ett av sina barn. Påföljden har bestämts till fängelse i ett år och två månader; fängelsestraffets längd motsvarar gärningarnas samlade straffvärde. Brotten har utgjort så allvarliga kränkningar av hustruns och barnets integritet att förutsättning för utvisning enligt 8 a kap. 1 § andra stycket 2 föreligger. Särskilt vill jag här betona vad som anges i lagens förarbeten om att en faktor som bör tillmätas extra stor betydelse är om brottet innefattar svårare integritetskränkningar mot skyddslösa personer, t.ex. barn (prop. 1993/94:159 s. 13).

Vid bedömningen av om NA ska utvisas ska framför allt beaktas hans levnadsomständigheter liksom hans barns behov av kontakt med honom, hur kontakten varit samt hur den skulle påverkas av att han utvisas (8 a kap. 2 § första stycket utlänningslagen).

Eftersom NA varit bosatt i Sverige sedan den december 2008, dvs. i mer än fem år, krävs synnerliga skäl för att han ska få utvisas (8 a kap. 3 § första stycket utlänningslagen). Vid denna bedömning ska NAs anknytning till Sverige vägas mot brottslighetens allvar. Vidare ska finnas en rimlig proportion mellan de begångna brotten och de rättsverkningar som brottsligheten medför.

NA har, trots att han bott i Sverige sedan 2008, inte lärt sig svenska och inte fått någon förankring på den svenska arbetsmarknaden. Hans anknytning till Sverige består primärt av hans i Sverige bosatta hustru och hans fyra barn (födda 2004, 2006, 2009 och 2013). Familjen har ansökt om asyl i Sverige ett par gånger, vilka ansökningar dock inte beviljats. Såväl NA som hans hustru och de fyra barnen har meddelats utvisningsbeslut till Irak. Eftersom NA befunnits sakna skyddsbehov gentemot Irak har Migrationsverket bedömt att det inte föreligger hinder mot verkställighet av utvisningsbeslutet.

Enligt vad som antecknats i tingsrättens dom har NAs hustru och barnen lämnat in en ansökan om verkställighetshinder gentemot utvisningarna av dem och åberopat nya asylskäl, vilka bl.a. avser hur hustruns situation har förändrats efter det som påstås ha skett i detta mål.

I ett yttrande av Socialnämnden i Tingsryds kommun av den 12 juli 2016 framgår att socialtjänstens bedömning, utifrån de uppgifter som barnen och mamman har lämnat, är att barnen bör åtskiljas från NA. Enligt socialtjänsten är det inte lämpligt att barnen har kontakt med sin pappa utifrån barnens bästa. Socialtjänsten menar vidare att barnens rätt till en trygg och stabil tillvaro inte kan säkerställas om inte barnen har skyddat boende. Bedömningen är således att barnen behöver skyddas från sin pappa och att barnen inte skulle påverkas negativt om deras pappa utvisas.

Till detta kommer att enligt genomförd personutredning av NA den 17 juni 2016 är återfallsrisken i likartad brottslighet hög samt har en hedersproblematik identifierats.

NA har under hela vistelsen i Sverige varit bosatt tillsammans med sina barn och varit delaktig i deras fostran. Det är dock uppenbart att kontakten mellan NA och barnen i tiden före domstolsprövningen inte varit bra för barnen. De missförhållanden som rått i hemmet, med bl.a. våld och hot, är ju också anledningen till att NA kom att åtalas för brott mot sin hustru och sina fyra barn. NA dömdes för allvarliga våldsbrott mot sin hustru och mot ett av sina barn. Våldet och hoten mot hustrun och dottern har ägt rum inför barnen och har varit ägande att skada tryggheten och tilliten hos barnen i förhållande till en närstående person. Att åtalen för misshandel mot de andra tre barnen ogillats bör till följd av det ovan sagda inte tillmätas någon avgörande vikt vid frågan om vad som för närvarande är för barnens bästa. För närvarande har NA kontaktförbud gentemot såväl sin hustru som sina fyra barn. Enligt vad som antecknats i tingsrättens dom har NAs hustru ansökt om skilsmässa och ensam vårdnad om barnen. Enligt uppgift från åklagaren i målet uppgav emellertid NAs offentliga försvarare vid huvudförhandlingen i hovrätten att NAs hustru återkallat sin ansökan om äktenskapsskillnad och ensam vårdnad om barnen.

Det kan inte uteslutas att det vore bra för barnen att framdeles åter knyta kontakt med sin far och att utvisning av NA skulle kunna hindra möjligheten för barnen att utveckla en god och fungerande relation till sin far. I nuläget framstår det inte som klart om barnen framdeles kommer att bo i Sverige eller inte. Om barnen fortsättningsvis kommer att bo i Sverige kan dock kontakt mellan dem och NA tas exempelvis via Skype, mejl eller telefon.

Sammanfattningsvis anser jag att barnens behov av kontakt med sin far för närvarande och under en överskådlig tid framstår som begränsat. Oavsett om barnen kommer att bo i Sverige eller inte kan det inte anses strida mot barnens bästa att deras far utvisas (jfr art. 3 och 9 i barnkonventionen). Denna omständighet satt i relation till NAs i övrigt svaga anknytning till Sverige och de förhållandevis allvarliga och mycket integritetskränkande våldsbrott som NA begått gentemot sin hustru och ett av sina barn samt den risk som finns för att han fortsätter att begå brott mot dessa innebär enligt min uppfattning att det

föreligger synnerliga skäl att utvisa NA ur riket. Med beaktande av främst brottslighetens straffvärde bör återreseförbudets längd bestämmas till fem år.

Några hinder mot att sända NA till Irak eller andra särskilda hinder mot att verkställa ett utvisningsbeslut pga. bestämmelserna i 12 kap. utlänningslagen synes inte föreligga (se 8 a kap. 4 § utlänningslagen).

Jag delar tingsrättens bedömning att eftersom utvisningen inte bör innebära något större men för NA, med hänsyn till hans i princip obefintliga anknytning till Sverige och två lagakraftvunna utvisningsbeslut, hänsyn inte ska tas till utvisningen vid straffmätningen.

Skälen för prövningstillstånd

Enligt 54 kap. 10 § första stycket 1 rättegångsbalken får prövningstillstånd meddelas om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen (prejudikatdispens). För att bevilja prövning enligt denna punkt krävs alltså att ett avgörande av Högsta domstolen blir av generell betydelse för bedömningen av framtida mål som innehåller liknande frågeställningar (Peter Fitger, Rättegångsbalken, s. 54:26).

Frågor om utvisning är vanligt förekommande i domstolarna.

Högsta domstolen har givit vissa vägledande uttalanden om hur bestämmelsen om synnerliga skäl för att utvisa en person som vistats i landet under en längre tid och som har barn i Sverige ska tillämpas (se bl.a. NJA 1980 s. 769, NJA 1989 s. 102, NJA 1993 s. 68, NJA 2005 s. 283, NJA 2007 s. 425 och NJA 2009 s. 300). Mig veterligen har Högsta domstolen dock inte tidigare prövat frågan om synnerliga skäl för utvisning vid integritetskränkande brott mot utlänningsens egna barn. I detta mål finns flera frågeställningar som genom tidigare domar av Högsta domstolen inte blivit tillräckligt belysta. Att så är fallet tydliggörs bl.a. genom att tingsrätten och hovrätten, på samma underlag, kommit till skilda slutsatser i frågan om utvisning. Av intresse vore att få prövat hur barnens behov av kontakt med sin far ska vägas mot mycket integritetskränkande brottslighet som föranlett ett straff på strax över ett års fängelse och som begåtts mot ett av barnen och deras mor. Av intresse är vidare att få belyst vilka hänsyn som ska tas till att såväl den tilltalade som den tilltalades barn nekats asyl i Sverige och till följd därav meddelats utvisningsbeslut.

Det ovan anförda talar enligt min bedömning för att en prövning av överklagandet skulle bidra till klargöranden och preciseringar av rättsläget och därmed vara av vikt för ledning av rättstillämpningen.

Sakomständigheterna i målet är väl utredda, varför målet lämpar sig bra för en prövning i Högsta domstolen.

Bevisuppgift m.m.

Jag åberopar inte någon bevisning och anser att frågan om utvisning bör kunna avgöras utan huvudförhandling.

Kerstin Skarp

Hedvig Trost

Kopia till:

Utvecklingscentrum Stockholm
Åklagarkammaren i Växjö (AM-73224-16)
Kammaråklagaren Jonny Philipsson